

ærede Medlem, frygtede, der skulde være ved den foreslaaede Ordning, tror jeg ikke eksisterer i Virkeligheden. Jeg vil derfor vedblivende fastholde Lovforslaget i den foreliggende Affattelse og haabe, at de Indvendinger, som det ærede Medlem fremsatte, og som jeg mener her paa fyldestgørende Maade at have imødegaaet, ikke skal faa nogen Betydning.

Godskesen: Det er naturligvis rigtigt, hvad den højtærede Minister udtalte, at en Sagfører, Læge eller Præst paa en Dames Vegne vil kunne henvende sig til den paagældende Mellemand om Bistand, men naar man skal gaa til den autoriserede Mellemand, undgaas det dog i intet Tilfælde, at denne Mellemand, eventuelt hans Kontorpersonale, for hvis Diskretion og Takt intet garanterer, kommer ind i Sagen og faar Besked om Parternes Navne og Forhold, og det vil utvivlsomt i mange Tilfælde være de paagældende ubehageligt. Men dernæst tror jeg, at det meget ofte vil være saaledes, at man vilde finde en i Realiteten bedre Ordning, en Ordning, som bedre betryggede Barnets Vel, naar Forhandlingerne førtes direkte med vedkommende Læge, Præst eller Sagfører, end naar man skal henvende sig til den af Justitsministeriet autoriserede Mellemand. Lægen, Præsten og Sagføreren vil kende Forholdene og Personerne og vil bedre kunne bedømme deres og Barnets Tarv end en ganske fremmed Mellemand, for hvem den paagældende Dame og Barnet kun er et Nummer blandt andre Nummere, og som behandler Sagen efter en vis forretningsmæssig Skabelon. Jeg tror derfor, det vilde være rigtigt, om man søgte at finde en Vej, ad hvilken Lægen, Præsten og Sagføreren fremdeles kunde optræde som Mellemand, ikke saaledes, at det blev en stadig Forretning, der blev Tale om, men saaledes, at de kunde udføre et saadant Hverv, naar det lejlighedsvis faldt for i deres Gerning.

Justitsministeren (Zahle): Det skulde netop være Opgaven at finde filantropiske Foreninger, som i deres Virksomhed for at bringe de Forhold, dette Lovforslag omhandler, i den bedst mulige Orden ikke skulde behandle de paagældende Børn som Nummere blandt andre Nummere, men netop skulde gøre sig den allerstørste Flid for at tilvejebringe den bedst mulige Ordning. Jeg tvivler heller ikke om, at disse Foreninger netop vil søge at sætte sig i For-

bindelse med Læger, Præster og Sagførere for at faa disses Hjælp til at tilvejebringe den bedst mulige Ordning. Hvad Diskretion angaar, maa i alt Fald den Diskretion, som lægger sig for Dagen derved, at man er tavs, være absolut givet fra de Foreningers og enkelte Personers Side, som faar Autorisation af Ministeriet til at beskæftige sig med disse Sager.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes Onsdag den 4. Marts Kl. 1 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en mellem Danmark og de amerikanske Forenede Stater d. 5. Februar d. A. afsluttet Traktat.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifterne til Bispeembederne.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Toldafgifterne m. m. af 5. Maj 1908.

4) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Sparekasser.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Aktieselskaber.

Mødet hævet Kl. 2³⁰.